

Høringsnotat

Lovavdelingen

Dato: 8. desember 2022

Saksnr: 22/6382

Høringsfrist: 28. februar 2023

Endringer i politiloven og tvangsfullbyrdelsesloven mv. (kjønnsnøytrale betegnelser m.m.)

Innholdsfortegnelse

1	Innledning.....	1
2	Lensmannsterminologien	2
2.1	Politistasjonsalternativet	2
2.2	«Politi- og lensmannsetaten»	2
2.3	Straffeprosessloven.....	3
2.4	Lensmannen som medhjelper ved tvangssalg	3
2.5	Bestemmelser om klage fra lensmann til politimester.....	4
3	Uttrykket «namsmann»	5
4	Noen særlige spørsmål	5
4.1	Registrerings- og forseglingsforretninger etter konkursloven	5
4.2	Forkynnelser etter domstolloven § 163 a.....	6
4.3	Iverksettelse av hefte etter straffeprosessloven.....	6
4.4	Landslottloven	6
5	Økonomiske og administrative konsekvenser	7
6	Merknader til enkelte bestemmelser	7
7	Forslag til lov om endringer i politiloven og tvangsfullbyrdelsesloven mv. (kjønnsnøytrale betegnelser m.m.)	11

1 Innledning

Stortinget ba 30. april 2019 «regjeringen å sørge for kjønnsnøytrale titler i alle av statens virksomheter», jf. anmodningsvedtak nr. 497 (2018-2019). For politi- og lensmannsetaten ble dette i praksis gjennomført i 2021 ved at en de steder der betegnelsene lensmann, lensmannskontor og lensmannsdistrikt ble benyttet, gikk over til å benytte betegnelsene politistasjonssjef, politistasjon og politistasjonsdistrikt. Etter politiloven er dette likestilte, terminologiske

alternativer. I høringsnotatet her foreslås en forenkling i lovverket tilpasset dagens bruk av betegnelser, se punkt 2.

I omtalen av politiets oppgaver innen den sivile rettspleien på grunnplanet har uttrykket «namsmann» en sentral plass. Selv om «namsmann» ikke er en stillingstittel, synes det naturlig å erstatte også dette uttrykket med en kjønnsnøytral betegnelse. Det foreslås at en i stedet benytter det eksisterende uttrykket «namsfogd» også på denne måten, se punkt 3.

Politi- og lensmannsetatens særlige oppgaver etter landslottloven foreslås opphevet, jf. punkt 4.4.

Ingen av de endringene som foreslås i høringsnotatet her, har nevneverdige økonomiske eller administrative konsekvenser, jf. punkt 5.

2 Lensmannsterminologien

2.1 Politistasjonsalternativet

Etter politiloven § 16 deles riket inn i politidistrikter. Politidistriktene deles inn i lensmannsdistrikter og politistasjonsdistrikter. Lederen for politistasjons- eller lensmannsdistriktet har tittelen politistasjonssjef eller lensmann. Valget mellom lensmanns- eller politistasjonsterminologi i det enkelte tilfellet var historisk betinget. Da en i 2021 gikk over til å benytte politistasjonsterminologi i hele landet, var det praktisk sett meget få andre forskjeller igjen mellom lensmanns- og politistasjonsdistriktene enn den rent terminologiske forskjellen.

Som en forenkling foreslås det at lensmannsalternativet går ut av lovverket. Det medfører i første rekke endringer i politiloven, se særlig merknadene til politiloven § 17. I den forbindelse ba en Språkrådet vurdere om en i stedet kunne bruke lensmester/lensmeister-terminologi som et kjønnsnøytralt alternativ til politistasjonsterminologi. Språkrådet konkluderte:

«Selv om *lensmester/lensmeister* vil kunne fungere som kjønnsnøytral tittel, vil det være uheldig å innføre dette som ny tittel i politiet fordi tittelen i liten grad er gjenkjennelig og selvforklarende. Særlig forleddet *lens-* er problematisk fordi det ikke viser til noen relevant enhet i dagens Norge. Dersom *lensmester/lensmeister* og *politistasjonssjef* er tenkt brukt som to betegnelser på samme stilling eller rolle, er det prinsipielt uheldig ut fra hensynet til gjennomsiktighet i det offentlige.»

For de fleste bestemmelser som omtaler lensmannen, er det enkelt å utforme forslag til hvordan bestemmelsen bør lyde når lensmannen ikke lenger skal omtales. Enkelte bestemmelser sonderer, eller sonderer tilsynelatende, fortsatt mellom politistasjonssjefer og lensmenn. Bl.a. i disse tilfellene må det vurderes noe nærmere hvordan bestemmelsene nå bør utformes, jf. nedenfor.

2.2 «Politi- og lensmannsetaten»

Når «lensmann» ikke lenger skal brukes i lovverket, bør uttrykket «politi- og lensmannsetaten» erstattes av det enkle uttrykket «politiet». Det reiser ingen særlige spørsmål de fleste steder der uttrykket benyttes i lovverket. I politiloven § 1 første ledd brukes imidlertid «politi- og lensmannsetaten» for å gi uttrykk for prinsippet om at polititjenesten i utgangspunktet utføres av politiet og ikke av andre myndigheter eller av private. Første ledd lyder: «Staten skal sørge for den

polititjeneste som samfunnet har behov for. Polititjenesten utføres av politi- og lensmannsetaten.» I Ot.prp. nr. 22 (1994–1995) Om lov om politiet (politiloven) heter det på side 12:

«... Når det slås fast i lovens første paragraf at staten skal sørge for den polititjeneste som samfunnet har behov for, innebærer det at andre forvaltningsorganer eller private selskaper eller organisasjoner ikke har anledning til å utøve organisert virksomhet som ligger i kjerneområdet av politiets arbeidsfelt. Paragrafen gir således uttrykk for statens enerett til å forvalte og utøve politimyndighet. ...»

Et slikt prinsipielt utgangspunkt bør trolig fortsatt komme til uttrykk innledningsvis i politiloven. Det foreslås derfor at politiloven § 1 første ledd nå skal lyde: «Staten skal sørge for den polititjeneste som samfunnet har behov for. Polititjenesten utføres av *politiet*.»

2.3 Straffeprosessloven

I straffeprosessloven forekommer «lensmann» og avledede uttrykk i §§ 55 a, 67, 230, 237 og 471. For §§ 55 a, 67 og 230 blir det bare tale om å fjerne lensmannsuttrykkene samt gjennomføre noe ytterligere kjønnsnøytralisering av ordlyden.

Etter straffeprosessloven § 237 kan påtalemyndigheten begjære rettslig avhør mv. Som en særregel for det tilfellet at begjæringen er fremsatt av en lensmann, skal retten prøve «om begjæringen er tilstrekkelig begrunnet», jf. første ledd tredje punktum. Bestemmelsen stammer fra før politistasjonssjefene ble en del av påtalemyndigheten ved lov 2010 nr. 86. § 237 ble ikke endret i den forbindelse. Det er imidlertid antatt at også politistasjonssjefene er underlagt denne spesielle regelen, jf. Juridika.no: Ajourført versjon av Straffeprosessloven, kommentarutgave av Erik Keiserud, Knut Erik Sæther, Morten Holmboe, Hans-Petter Jahre, Magnus Matningsdal og Jarle Golten Smørdal, à jour per 1. juli 2021, kommentar nr. 5 til straffeprosessloven § 237. «Lensmann» foreslås derfor endret til «politistasjonssjef».

Etter straffeprosessloven § 471 nr. 4 tilhører lensmennene påtalemyndigheten i saker om overtredelse av den militære straffeloven. Politistasjonssjefene nevnes ikke. Bestemmelsen må forstås på bakgrunn av at den fikk sin utforming på et tidspunkt da politistasjonssjefer ikke hadde noen påtalemyndighet, og lensmennene ikke var en del av politiet. Etter straffeprosessloven § 55 a tilhører nå både lensmenn og politistasjonssjefer påtalemyndigheten. Det må derfor antakelig legges til grunn at de omfattes av alternativet «politiets embets- og tjenestemenn med påtalemyndighet» i § 471 nr. 4 uten at det er nødvendig å nevne dem særskilt. Det er lagt til grunn for lovforslaget der dessuten «embets- og tjenestemenn» foreslås erstattet av det kjønnsnøytrale uttrykket «ansatte».

2.4 Lensmannen som medhjelper ved tvangssalg

Tvangsfullbyrdelsesloven §§ 2-10 og 11-43 inneholder enkelte særregler for tvangssalg av fast eiendom og adkomstdokumenter til leierett eller boret rett til husrom i lensmannsdistrikter.

I lensmannsdistrikter kan namsmannen oppnevnes som medhjelper ved slike salg, jf. tvangsfullbyrdelsesloven § 2-10 tredje ledd. Utenfor lensmannsdistriktene kan namsmannen bare oppnevnes som medhjelper ved tvangssalg i den utrekning

Kongen har åpnet for det, jf. forskrift 4. desember 1992 nr. 895 om tvangssalg ved medhjelper § 4-1, som åpner for det «når særlige forhold gjør det påkrevd». I dag er det neppe godt begrunnet å opprettholde en slik vid adgang til å benytte namsmannen som medhjelper i lensmannsdistriktene. Når en dessuten ikke lenger kan bruke uttrykket «lensmannsdistrikt» til å uttrykke et slikt geografisk skille, synes den mest nærliggende løsningen å være å oppheve bestemmelsen om lensmannsdistriktene slik at det i alle tilfeller vil bero på bestemmelser gitt av Kongen i hvilken utstrekning namsmannen kan benyttes som medhjelper.

Dersom tvangssalg av fast eiendom skal skje ved auksjon holdt av namsmyndigheten, bestemmer tingretten om det er denne eller namsmannen som skal holde auksjonen, jf. tvangsfullbyrdelsesloven § 11-43 første ledd første punktum. Etter annet punktum holdes auksjonen i lensmannsdistrikter «i alminnelighet av namsmannen». Det samme gjelder ved tvangsauksjoner over adkomstdokumenter til leierett eller borett til husrom, jf. § 12-6. En slik særregel for lensmannsdistriktene er neppe like godt begrunnet i dag som det var i 1992. Dessuten vil en ikke lenger kunne knytte skillet til «lensmannsdistrikt». Det foreslås at § 11-43 første ledd annet punktum utgår.

2.5 Bestemmelser om klage fra lensmann til politimester

Tidligere var det en del lovbestemmelser om at forvaltningsvedtak truffet av lensmannen kunne påklages til politimesteren. I dag er det bare igjen to slike: vrakloven § 11 og hittegoodsloven § 11. Som avvik fra det som ellers ville ha fulgt av forvaltningsloven, innskrenker begge bestemmelsene klageadgangen til tilfeller der klagen gjelder et beløp på minst 100 kroner eller klageren påstår at lensmannens vedtak ikke er i samsvar med loven. Etter hittegoodsloven § 11 kan vedtak truffet av politimesteren i første instans bare påklages dersom klageren påstår at vedtaket er lovstridig, og også vedtak truffet av politimesteren i klagesak kan påklages dersom klageren hevder at vedtaket er i strid med loven.

I Ot.prp. nr. 43 (2003-2004) Om lov om endringer i rettergangslovgivningen m.m. (organiseringen av den sivile rettspleie på grunnplanet) punkt 6.4.4 (side 30) het det om slike bestemmelser:

«Enkelte lover bestemmer at vedtak truffet av lensmannen i førsteinstans skal kunne klages inn for politimesteren. En vurdering av disse bestemmelsene med tanke på om politistasjonssjefer burde likestilles med lensmenn, eller om bestemmelsene i stedet burde oppheves, faller utenfor den ramme departementet har trukket opp for proposisjonen her. Departementet vil eventuelt komme tilbake til spørsmålet. ...»

Når «lensmann» skal gå ut av lovverket, kan en ikke beholde særreglene i vrakloven § 11 og hittegoodsloven § 11 uendret. Det synes åpenbart at en ikke bør innføre en form for skille mellom forskjellige politistasjonsdistrikter. Videre har det trolig liten praktisk betydning å opprettholde særbestemmelsene om klageadgangen. Valget synes å stå mellom å oppheve bestemmelsene slik at klageinstansspørsmålet vil bli regulert av forvaltningsloven, eller å fastsette at vedtak truffet av politiet, enten på politistasjons- eller politidistriktssnivå, kan påklages til Politidirektoratet.

I høringsnotatet her foreslås at en rett og slett opphever de særlige klagereglene i vrakloven § 11 og hittegoodsloven § 11. Etter forvaltningsloven § 28 blir forholdet da at vedtak truffet på politistasjonsnivå kan påklages til politidistriktssnivå, og

vedtak truffet på politidistriktsnivå i første instans kan påklages til Politidirektoratet.

3 Uttrykket «namsmann»

I lovgivningen om politiets gjøremål innen den sivile rettspleien på grunnplanet er uttrykket «namsmann» et sentralt begrep. Etter justeringer ved lov 11. mai 2017 nr. 26 om endringer i rettergangslovgivningen mv. (organiseringen av den sivile rettspleien på grunnplanet) brukes uttrykket nå som en kobling mellom de enkelte gjøremålene og de organene som utfører oppgavene forskjellige steder, det vil si lensmenn, politistasjoner og namsfogder, jf. politiloven § 17 første ledd første punktum som lyder: «Lensmannen og politistasjonssjefen er namsmann i sitt distrikt med mindre oppgaven som namsmann ivaretas av et namsfogdkontor ledet av en namsfogd.» I regelverket om de enkelte namsmannsoppgavene omtales den myndigheten som oppgavene ligger hos, som «namsmannen». «Namsmann» er ikke en stillingstittel, men det synes imidlertid naturlig også å erstatte dette uttrykket med et kjønnsnøytralt uttrykk.

I stedet for å finne et nytt, kjønnsnøytralt uttrykk som ikke samtidig er en betegnelse på et av de organene som oppgavene kan legges til, foreslås det at en bruker uttrykket «namsfogd» (på nynorsk «namsfut») også i bestemmelsene om de enkelte gjøremålene. Organisatorisk er politiloven § 17 den sentrale bestemmelsen som må endres i denne sammenheng. Antall konsekvensendringer er størst for tvangsfullbyrdsloven der «namsmann» og avledede uttrykk brukes nærmere 300 steder. Hvilke andre lover som berøres, fremgår av lovutkastet.

4 Noen særlige spørsmål

4.1 Registrerings- og forseglingsforretninger etter konkursloven

Den nøyaktige angivelsen av hvilke organer innen politiet som kan pålegges å utføre registrerings- og forseglingsforretninger etter konkursloven, jf. konkursloven § 80, har vært varierende. Etter endringene ved lov 11. mai 2017 nr. 26 om endringer i rettergangslovgivningen mv. (organiseringen av den sivile rettspleien på grunnplanet) kan slike oppgaver nå overlates til «namsmannen eller lensmannen eller til en annen skikket person oppnevnt av retten». Bakgrunnen for at lensmannen er nevnt, er at «det kan være behov for å benytte den lokale lensmannen til registrering selv om han ikke har kompetanse som namsmann etter politiloven § 17», jf. Prop. 33 L (2016–2017) punkt 6.1 (side 38). For politistasjonsdistriktene fant en ikke behov for en slik ordning. Siden en ikke lenger kan bruke uttrykket «lensmann» for å gi en slik geografisk differensiering, kan det synes mer nærliggende i utgangspunktet å forbeholde disse oppgavene for namsfogden enn å åpne for at også politistasjoner uten namsfogdfunksjon pålegges slike oppgaver. I enkelttilfeller vil en dessuten kunne benytte seg av alternativet «annen skikket person oppnevnt av retten» dersom det foreligger enighet om det. Dersom namsfogden mottar en registrerings- eller forseglingsoppgave fra tingretten som det etter namsfogdens oppfatning av geografiske eller andre grunner er mer praktisk at utføres av andre enn namsfogdens egne ansatte, kan namsfogden ta initiativ til å søke å få til en slik løsning.

4.2 Forkynnelser etter domstollosen § 163 a

Etter domstollosen § 163 a kan bl.a. «påtalemyndigheten, namsmenn, lensmenn» forkynne dokumenter ved direkte oversendelse til den som skal motta forkynningen, enten ved brev eller elektronisk på nærmere måter som beskrevet i loven.

Uttrykket «namsmann» må erstattes av uttrykket «namsfogd», jf. punkt 3. Det legges til grunn at domstollosen § 163 a med «namsmenn» mener de alminnelige namsmennene slik at en ved omskrivningen ikke trenger å ta høyde for særnamsmyndighetene. Det synes dessuten som lovverket ikke inneholder noen pålegg om at særnamsmyndigheter skal foreta meddelelser i form av forkynning.

Når namsfogdene nevnes som en av de myndighetene som kan forkynne postalt etter domstollosen § 163 a, vil en fange opp eventuelle tilfeller der lensmennene i dag er pålagt å foreta meddelelser innenfor den sivile rettspleien på grunnplanet i form av forkynning. Eventuelle forkynninger fra lensmannen innen strafferettspleien vil fanges opp av alternativet «påtalemyndigheten».

4.3 Iverksettelse av hefte etter straffeprosessloven

Etter straffeprosessloven § 218 settes beslutninger om hefte i verk av «politiet eller namsmannen». Bestemmelsen er fra en tid da funksjonen som alminnelig namsmann flere steder ble ivaretatt av namsmannsavdelinger på tingrettsnivå eller kommunale namsmenn, og lensmannen dessuten ikke var en del av politiet. Etter sammenslåingen av lensmennene og politiet til én etat i 1994, omorganiseringen av den sivile rettspleien på grunnplanet i 2006 og de terminologiske endringene som foreslås i høringsnotatet her, vil namsmannsfunksjonen alle steder ligge til enheter i politiet som kan omtales som «namsfogden». Spørsmålet blir om straffeprosessloven § 218 bør nevne namsfogden ved siden av politiet.

Iverksettelsen av hefte foregår i stor utstrekning på samme måte som gjennomføring av utlegg eller arrest. Det er derfor trolig praktisk at iverksettelsen kan overlates til namsfogden. Siden namsfogden i utgangspunktet ikke kan tillegges rene politigjøremål, foreslås det derfor at namsfogden nevnes uttrykkelig i straffeprosessloven § 218 første ledd. Når namsfogden gjennomfører hefte, er namsfogden underlagt påtalemyndigheten uten den faglige selvstendigheten som namsfogden har i de sivile rettspleiegjøremålene, jf. Ot.prp. nr. 43 (2003-2004) Om lov om endringer i rettergangslovgivningen m.m. (organiseringen av den sivile rettspleie på grunnplanet) punkt 6.4.3 (side 28-30) om dette.

4.4 Landslottloven

Landslott er en avgift som i en del tilfeller skal betales til eieren av fast eiendom ved bruk av eiendommen i forbindelse med fiske i saltvann. Nærmere bestemmelser om dette er gitt i landslottloven 1930. Loven pålegger «lensmannen, namsfogden eller politistasjon med sivile rettspleieoppgaver» to særlige oppgaver. Etter § 6 tredje ledd kan landslotten deponeres hos lensmannen mv. i enkelte tilfeller. Etter § 8 kan landslotten kreves fastsatt ved skjønn. Skjønnet styres av lensmannen mv.

Etter endringer i den sivile rettspleien på grunnplanet ved lov 11. mai 2017 nr. 26 om endringer i rettergangslovgivningen mv. (organiseringen av den sivile rettspleien på grunnplanet) er landslottloven § 8 er den eneste gjenværende

lovbestemmelsen som fastsetter at skjønn skal holdes som det som tradisjonelt har vært betegnet som «lensmannsskjønn». Landslottloven §§ 6 og 8 er dessuten de eneste bestemmelsene i lovverket som i dag taler om «lensmannen, namsfogden eller politistasjon med sivile rettspleieoppgaver».

I det datasystemet som ble tatt i bruk i forbindelse med omorganiseringen av den sivile rettspleien på grunnplanet 1. januar 2006, er det ikke registrert deponeringer eller skjønnsforretninger etter landslottloven. Det er vanskelig å se at deponeringsordningen i vår tid fyller et praktisk behov. Ordningen foreslås derfor opphevet.

De landslottberettigede synes godt tjent med de alminnelige ordningene for avklaring og inndrivning av pengekrav dersom vedkommende ikke mottar landslott eller mener å ha mottatt eller blitt tilbudt for liten landslott. Det synes mer nærliggende å oppheve den særlige skjønnsordningen enn å overføre oppgaven til skjønn ved jordskifteretten eller tingretten, slik en i 2017 gjorde for mange andre skjønnsoppgaver.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

De aller fleste endringene som foreslås, er av rent terminologisk karakter. Når det gjelder avskaffelsen av deponeringsadgangen og skjønnsordningen etter landslottloven, vises det til punkt 4.4 der det fremgår at det neppe har vært noen slike saker siden i hvert fall 2005. Opphevelsen vil derfor neppe ha nevneverdige økonomiske eller administrative konsekvenser.

6 Merknader til enkelte bestemmelser

De fleste lovendringene gjennomfører de terminologiske endringene omtalt i punkt 2.1 (full overgang til politistasjonsterminologi) og 3 (erstatning av uttrykket «namsmann» med avledninger med uttrykket «namsfogd» med avledninger). Det er i utgangspunktet ikke behov for noen nærmere merknader til disse endringene. Nedenfor er det knyttet merknader til de terminologiske endringene som reiser spesielle spørsmål, samt til andre endringer.

til 1 Vrakloven

I § 11 oppheves særregelen i første ledd om klage fra lensmann til politimesteren, jf. punkt 2.5. På grunn av sammenhengen mellom første ledd og annet ledd, som nå blir første og eneste ledd, må innledningen i første punktum skrives noe om.

til 2 Domstolloven

til § 27

I dag fastsetter sjette ledd første punktum at den alminnelige namsmannen er sekretariat for forliksrådene i sitt distrikt. Med «den alminnelige namsmannen» klargjøres at eventuelle særnamsmenn ikke har denne funksjonen. Presiseringen er egentlig overflødig, og noen slik presisering vil det uansett ikke være behov for når loven endres slik at oppgaven legges til «namsfogden», jf. punkt 3.

til § 63

Etter første ledd er den som etter politiloven § 17 er utpekt som namsmann, også hovedstevnevitne. Selv om henvisningen til politiloven § 17 utgår når «namsmann» erstattes av «namsfogd», jf. punkt 3, er det politiloven § 17 som er utgangspunktet for reguleringen av hvem som er namsfogd i de forskjellige distriktene.

Endringen i annet ledd tredje punktum er en ren tilpasning til at en ikke lenger skal tale om «lensmannskontorer». Med «namsfogddistriktet» siktes det både til tilfeller der en politistasjonssjef er namsfogd for flere politistasjonsdistrikter, og tilfeller der et namsfogdkontor også dekker namsfogdfunksjonen for et politistasjonsdistrikt.

til § 163 a

Annet ledd berøres av at både «lensmann» og «namsmann» utgår, jf. punkt 4.2.

til 4 Skjønnsprosessloven

Skjønnsprosessloven § 43 første ledd annet punktum har en bestemmelse om at feil begått av en lensmann ikke kan kreves erstattet etter bestemmelsen i tvisteloven § 20-12 om statens ansvar for partenes sakskostnader i visse tilfeller. Når siste rest av lensmannsskjønn nå fjernes, jf. punkt 4.4, og ordet «lensmann» dessuten ikke lenger skal benyttes, jf. punkt 2.1, er den mest nærliggende løsningen å oppheve skjønnsprosessloven § 43 første ledd annet punktum.

til 6 Landslottloven

Politi- og lensmannsetatens særlige oppgaver etter landslottloven §§ 6 og 8 foreslås opphevet, jf. punkt 4.4.

til 8 Hittogodsloven

Særreglene om klage i § 11 foreslås opphevet, jf. punkt 2.5.

til 13 Straffeprosessloven

til § 237

Slik første ledd tredje punktum i dag lyder, skal retten foreta en mer grundig prøving av enkelte begjæringer når begjæringen kommer fra en lensmann enn fra høyere påtalemyndighet. Det samme gjelder antakelig når begjæringen fremsettes av en politistasjonssjef, jf. punkt 2.3.

til § 471

Antakelig følger det i dag av § 471 nr. 4 jf. § 55 a at både lensmennene og politistasjonssjefene er en del av påtalemyndigheten også for overtredelser av den militære straffeloven selv om § 471 nr. 4 nevner lensmennene og ikke

politistasjonssjefene, jf. punkt 2.3. Når ordet «lensmann» ikke lenger skal brukes, og § 471 nr. 4 derfor ikke lenger skal omtale dem, synes det å måtte legges til grunn at en presisering som er blitt overflødig, oppheves, og at politistasjonssjefene fortsatt er en del av påtalemyndigheten også i denne sammenheng. Samtidig som «lensmennene» utgår, foreslås «embets- og tjenestemenn» erstattet av det kjønnsnøytrale uttrykket «ansatte».

til 15 Konkursloven

Adgangen etter konkursloven § 80 tredje ledd til å overlate registrerings- og forseglingsforretninger til lensmennene vil etter ordlyden i lovforslaget opphøre, jf. punkt 4.1. Strengt tatt opphørte adgangen i 2021 da lensmannsdistriktene gikk over til å bli betegnet som politistasjonsdistrikter.

til 17 Tvangsfullbyrdelsesloven

Innledning

Om erstatningen av namsmannsuttrykk med namsfogduttrykk vises til punkt 3. De rene utskiftingene av ordene «namsmann», «namsmannen» og «namsmannens» med ordene «namsfogd», «namsfogden» og «namsfogdens» er samlet innledningsvis. Der det også foreslås andre endringer eller er tale om å erstatte andre avledninger av «namsmann», er det utformet egne endringsforslag. Til enkelte av dem knyttes noen merknader.

til § 1-8

Foruten overgang fra «namsmannsdistrikt» til «namsfogddistrikt» foreslås «han eller hun» i femte ledd fjerde punktum erstattet med «vedkommende», som gjennomgående er brukt som kjønnsnøytral formulering i tvangsfullbyrdelsesloven.

til § 2-9

Annet ledd viser til politiloven § 29 annet ledd. Henvisningen ble ikke justert da bestemmelsen i annet ledd ved lov 2020 nr. 1 ble flyttet til tredje ledd.

til § 2-10

Foruten overgang fra «namsmann» til «namsfogd» foreslås det at tredje ledd første punktum utgår, jf. punkt 2.4.

til § 11-43

Foruten overgang fra «namsmann» til «namsfogd» foreslås det at bestemmelsen om at auksjoner over fast eiendom i lensmannsdistrikt «i alminnelighet» holdes av namsmannen, oppheves, jf. punkt 2.4.

til 21 Politiloven

Om utfasingen av lensmannsterminologien vises til punkt 2.1. Om bakgrunnen for at prinsippbestemmelsen i § 1 første ledd annet punktum beholdes, vises til punkt 2.2.

til § 17

Politiloven § 17 er den sentrale bestemmelsen om hvordan gjøremålene innenfor den sivile rettspleien på grunnplanet er innpasset i politiets oppbygging. I stedet for «namsmann» som et koblingsbegrep mellom disse gjøremålene og de enkelte enheter innen politiet som utfører dem, brukes etter lovforslaget «namsfogd» både som betegnelse på den utøvende enheten og som betegnelse på én av de to enhetstypene oppgavene kan legges til. For ett distrikt kan de sivile rettspleieoppgavene enten legges til en politistasjon ledet av en politistasjonssjef eller til et namsfogdkontor ledet av en egen namsfogd, jf. *første ledd første punktum*. I utformingen av bestemmelsen ligger ingen preferanse for et av de to alternativene. Det er her tale om alle de sivile rettspleiegjøremålene på grunnplanet for hele politistasjons- eller namsfogddistriktet som én pakke. Bare for gjeldsordningssakene åpner lovverket for å samle sakene hos én namsfogd for flere distrikter på annen måte enn ved å slå namsfogddistriktene sammen, jf. gjeldsordningsloven § 2-1 første ledd annet punktum.

Namsfogddistriktene, både i betydningen distriktet til et namsfogdkontor og i betydningen distriktet til en politistasjon som ivaretar de sivile rettspleiegjøremålene, skal som tidligere omfatte en eller flere hele kommuner, jf. *annet punktum*.

Etter *tredje punktum* kan én politistasjon ivareta de sivile rettspleiegjøremålene også for andre politistasjonsdistrikter enn sitt eget. Den samme muligheten foreligger i dag. For namsfogdkontorene blir det tilsvarende spørsmålet et spørsmål om hvor mange kommuner i politidistriktet som namsfogdkontoret skal betjene. Namsfogdkontoret vil jo ha en ensartet portefølje i hele det distriktet det betjener.

I *annet og tredje ledd* erstattes namsmannsuttrykk med tilsvarende namsfogduttrykk.

til 25 Utdanningsstøtteleven

§ 12 har overskriften «Særnamsmannsmyndighet». Overskriften bør endres, jf. punkt 3, f.eks. kort og godt til «Namsmyndighet». Det nærmere ordvalget har ingen realitetsbetydning.

til 26 Skattebetalingsloven

Dersom et skattekontor bestemmer at bruken av et kjøretøy skal stanses, kan det etter skattebetalingsloven § 14-11 tredje ledd be «tollmyndighetene, politi, lensmann eller annen offentlig myndighet» om å gjennomføre avskilting. Lensmennene er en del av politiet. Når uttrykket lensmann går ut av lovverket, jf. punkt 2.1, er det derfor ikke nødvendig å erstatte det med et annet uttrykk.

7 Forslag til lov om endringer i politiloven og tvangsfullbyrdelsesloven mv. (kjønnsnøytrale betegnelser m.m.)

I

1. I lov 20. juli 1893 nr. 2 om Stranding og Vrag gjøres følgende endringer:

§ 11 skal lyde:

Vedkommer *godtgjørelsen eller erstatningen* etter §§ 1 og 5 skip eller gods, blir den som andre kostnader å dekke av dette. Erstatning for ytelser m.m. til skipbrudne som nevnt i § 5 utredes av staten. Det samme gjelder godtgjørelse etter § 1, når den ikke kan dekkes av de bergete eller strandete ting.

2. I lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene gjøres følgende endringer:

§ 27 sjette ledd første punktum skal lyde:

Namsfogden er sekretariat for forliksrådene i sitt distrikt.

§ 63 første ledd skal lyde:

Namsfogden er hovedstevnevitne i sitt distrikt.

§ 63 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Med politimesterens samtykke kan det oppnevnes hjelpestevnevitner fra *andre politistasjoner* i *namsfogddistriktet*.

§ 163 a annet ledd skal lyde:

Følgende myndigheter kan foreta forkynning etter første ledd: de alminnelige domstoler, jordskifterettene, Forbrukerklageutvalget, Husleietvistutvalget, Parkeringsklagenemnda, fylkesnemndene for barnevern og sosiale saker, påtalemyndigheten, *namsfogder* og statsforvaltere.

§ 213 fjerde ledd skal lyde:

Spørsmål om ansvar i anledning av en sak om tvangsfullbyrdelse eller midlertidig sikring for *namsfogden* kan bringes inn for tingretten

3. I lov 21. juli 1916 nr. 2 om vidners og sakkyndiges godtgjørelse m.v. gjøres følgende endringer:

§ 12 nr. 3 første punktum skal lyde:

Avgjørelser truffet av en *namsfogd* kan påklages til tingretten etter reglene i tvangsfullbyrdelsesloven § 5-16.

4. I lov 1. juni 1917 nr. 1 om skjønn og ekspropriasjonssaker gjøres følgende endringer:

§ 43 første ledd annet punktum oppheves.

5. I lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard gjøres følgende endringer:

§ 5 tredje ledd første punktum skal lyde:

På Svalbard er sysselimesteren *namsfogd* og hovedstevnevitne.

6. I lov 14. mars 1930 om landslott gjøres følgende endringer:

§ 6 tredje ledd oppheves.

§ 8 oppheves.

7. I lov 27. mai 1932 nr. 2 om veksler gjøres følgende endringer:

§ 87 første og annet ledd skal lyde:

Protest tas opp av *namsfogden*.

Dersom det er nødvendig for at protesten skal kunne opptas i tide, kan *namsfogden* ta opp protest utenfor sitt distrikt.

8. I lov 29. mai 1953 nr. 3 om hittegods gjøres følgende endringer:

§ 11 oppheves.

9. I lov 5. mai 1961 om grannegjerde gjøres følgende endringer:

§ 17 annet ledd første og annet punktum skal lyde:

Når den eine grannen ikkje oppfyller gjerdehaldsskyldnaden, kan *namsfuten* lata den andre få fullmakt til å setja arbeidet i verk på *den fyrstnemnde sin* kostnad. Har kravet ikkje tvangskraft, skal *namsfuten* gjeva grannen høve til å seia si meining før *namsfuten tek avgjerd*.

10. I lov 8. juni 1967 nr. 3 om å setja i verk avtala 18 mars 1965 om løysing av tvistar mellom ein stat og borgarar i andre statar om investeringar gjøres følgende endringer:

§ 2 annet ledd annet punktum skal lyde:

Krav om fullføring vert framsett for *namsfuten*.

11. I lov 18. mai 1979 nr. 18 om foreldelse av fordringer gjøres følgende endringer:

§ 18 annet ledd første punktum skal lyde:

Er skyldnerens bo under konkurs, gjeldsforhandling etter konkursloven, offentlig skifte, eller er det åpnet gjeldsforhandling etter gjeldsordningsloven, avbrytes ellers foreldelse når fordringshaveren anmelder fordringen i boet eller til *namsfogden*.

12. I lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant gjøres følgende endringer:

§ 1-6 tredje ledd første punktum skal lyde:

Ved namsutlegg i verdipapirer, innløsningspapirer eller enkle pengekrav skal avdrag og renter betales til *namsfogden*.

§ 1-11 tredje ledd tredje punktum skal lyde:

Ved namsutlegg kan samtykket i stedet gis av *namsfogden*.

13. I lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker gjøres følgende endringer:

§ 55 a første ledd nr. 4 skal lyde:

4. *politistasjonssjefene*.

§ 67 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Politimesteren kan delegere påtalekompetanse til *politistasjonssjefer* til å overføre straffesaker for overtredelse av straffeloven §§ 268, 271, 321, 322, 323, 326, 334, 339, 342, 351, 352 tredje ledd, 353 og 373 til megling i konfliktrådet, dersom dette er nødvendig.

§ 218 første ledd første punktum skal lyde:

Beslutningen settes i verk av politiet eller *namsfogden*.

§ 230 tredje ledd første punktum skal lyde:

Selv om et vitne ikke har forklaringsplikt etter første eller annet ledd, plikter vitnet etter innkalling å møte på *politistasjon* i det politidistrikt hvor *vitnet* bor eller oppholder seg for å avklare om *vedkommende* er villig til å forklare seg for politiet.

§ 237 første ledd tredje punktum skal lyde:

Ved begjæring fra *en politistasjonssjef* prøver retten likevel fullt ut om begjæringen er tilstrekkelig begrunnet.

§ 471 nr. 4 skal lyde:

4. *ansatte i politiet med påtalemyndighet.*

14. I lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr gjøres følgende endringer:

§ 5 a nr. 3 første punktum skal lyde:

Avgjørelser som gjelder forretninger som nevnt i kapittel 4 og § 25 hos *namsfogden* eller hos en særskilt *namsmyndighet*, kan påklages til tingretten etter reglene i tvangsfullbyrdelsesloven § 5-16

§ 14 syvende ledd skal lyde:

Ved begjæring til *namsfogden* om utlevering etter tvangsfullbyrdelsesloven kapittel 13 betales 1,2 ganger rettsgebyret. Ved begjæring til *namsfogden* om fravikelse etter tvangsfullbyrdelsesloven kapittel 13 betales 1,25 ganger rettsgebyret og i tillegg 1,35 ganger rettsgebyret når tvangsfullbyrdelse blir gjennomført.

§ 14 ellefte ledd tredje punktum skal lyde:

Ved begjæring om utlegg etter tvangsfullbyrdelsesloven § 7-2 bokstav f kan *namsfogden* i særlige tilfeller kreve at gebyret etter første ledd første punktum betales forskuddsvis.

§ 14 tolvte ledd første punktum skal lyde:

For utleggstrekk besluttet av skattekontor, bidragsfogd, Statens innkrevingssentral eller annen særskilt *namsmyndighet* betales ikke gebyr.

15. I lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs gjøres følgende endringer:

§ 80 fjerde ledd skal lyde:

Registrerings- og forseglingsforretningene kan overlates til *namsfogden* eller til en annen skikket person oppnevnt av retten.

16. I lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett gjøres følgende endringer:

I følgende bestemmelser endres ordet «namsmannen» til ordet «*namsfogden*»:

§ 2-8 fjerde ledd (1 sted), § 2-9 (1 sted), § 7-3 a annet ledd (1 sted) og § 7-10 tredje ledd (1 sted).

17. I lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse gjøres følgende endringer:

I følgende bestemmelser endres ordene «namsmann», «namsmannen» og «namsmannens» til henholdsvis ordene «*namsfogd*», «*namsfogden*» og «*namsfogdens*»:

§ 2-1 (1 sted), § 2-2 (7 steder), § 2-3 (12 steder), § 2-4 (3 steder), § 2-5 (6 steder), § 2-6 (3 steder), § 2-7 (2 steder), § 2-8 (2 steder), § 2-11 (2 steder), kapittel 5 overskriften (1 sted), § 5-2 (2 steder), § 5-3 (4 steder), § 5-4 (3 steder), § 5-5 (8 steder), § 5-6 (1 sted), § 5-7 (3 steder), § 5-8 (4 steder), § 5-9 (4 steder), § 5-10 (2 steder), § 5-11 (1 sted), § 5-12 (3 steder), § 5-13 (2 steder), § 5-14 (1 sted), § 5-15 (2 steder), § 5-16 (11 steder), § 5-17 (2 steder), § 5-19 (2 steder), § 6-4 (1 sted), § 7-3 (5 steder), § 7-6 (4 steder), § 7-7 (9 steder), § 7-8 (1 sted), § 7-9 (5 steder), § 7-10 (4 steder), § 7-11 (5 steder), § 7-12 (3 steder), § 7-18 (3 steder), § 7-19 (4 steder), § 7-20 (18 steder), § 7-21 (4 steder), § 7-22 (3 steder), § 7-23 (3 steder), § 7-25 (2 steder), § 7-28 (3 steder), § 7-29 (1 sted), § 8-3 (1 sted), § 8-7 (3 steder), § 8-8 (1 sted), § 8-9 (2 steder), § 8-10 (1 sted), § 8-11 (1 sted), § 8-12 (2 steder), § 8-13 (6 steder), § 8-14 (3 steder), § 8-15 (1 sted), § 8-16 (1 sted), § 8-17 (1 sted), § 8-18 (1 sted), § 8-20 (1 sted), § 8-21 (2 steder), kapittel 8 del III overskriften (1 sted), § 8-24 (2 steder), § 8-25 (4 steder), § 9-4 (2 steder), § 9-6 (2 steder), § 9-7 (3 steder), § 9-8 (3 steder), § 9-9 (3 steder), § 9-10 (1 sted), § 9-11 (1 sted), § 9-12 (1 sted), § 10-5 (4 steder), § 10-7 (3 steder), § 10-8 (3 steder), § 10-9 (1 sted), § 10-11 (1 sted), § 10-12 (4 steder), § 10-13 (7 steder), § 10-14 (3 steder), § 11-8 (1 sted), § 11-47 (1 sted), § 11-50 (1 sted), § 13-3 (2 steder), § 13-7 (2 steder), § 13-8 (7 steder), § 13-10 (1 sted), § 13-11 (7 steder), § 13-12 (1 sted) og § 13-14 (1 sted).

§ 1-8 femte ledd skal lyde:

Med en persons alminnelige verneting menes i denne loven den rettskrets eller det *namsfogddistrikt* hvor vedkommende har bopel eller slik tilknytning som nevnt i tvisteloven § 4-4 tredje til femte ledd. Den som har bopel i flere rettskretser eller *namsfogddistrikter*, har alminnelig verneting i alle disse. Den som ikke har kjent bopel, har verneting i den rettskrets eller i det *namsfogddistrikt* hvor vedkommende oppholder seg når en begjæring etter loven her meddeles. Har personen heller ikke kjent oppholdssted i riket, har vedkommende verneting i den rettskrets eller i det *namsfogddistrikt* vedkommende sist hadde kjent bopel eller oppholdssted, dersom saken gjelder en forpliktelse pådratt i Norge eller en forpliktelse som skal oppfylles i Norge.

§ 2-5 tredje ledd skal lyde:

Namsfogder og *namsfogdfullmektiger* blir ikke ugilde av den grunn at de selv har begjært tvangsfullbyrdelse av krav som det hører til deres tjenesteplikt å inn drive.

§ 2-9 annet ledd skal lyde:

For *namsfogdenes* adgang til å overlate gjøremål til sine underordnede gjelder politiloven § 29 tredje ledd.

§ 2-10 tredje ledd skal lyde:

Ved tvangssalg av realregistrerte formuesgoder og adkomstdokumenter til leierett eller borett til husrom *kan namsfogden* oppnevnes som medhjelper i samsvar med bestemmelser gitt av Kongen. En *namsfogd* som oppnevnes som medhjelper, har ikke krav på godtgjørelse som medhjelper og har ikke plikt til å stille sikkerhet. Kongen kan gi nærmere bestemmelser om *namsfogdens* oppgaver og myndighet som medhjelper.

§ 11-43 første og annet ledd skal lyde:

Dersom salget skal skje ved auksjon holdt av namsmyndigheten, bestemmer retten om denne eller *namsfogden* skal holde auksjonen.

Skal *namsfogden* holde auksjonen, sendes sakens dokumenter til *namsfogden*, som forbereder og holder auksjonsmøtet.

18. I lov 17. juli 1992 nr. 99 om frivillig og tvungen gjeldsordning for privatpersoner gjøres følgende endringer:

I følgende bestemmelser endres ordene «namsmannen» og «namsmannens» til henholdsvis ordene «*namsfogden*» og «*namsfogdens*»:

§ 2-2 (4 steder), § 2-3 (5 steder), § 2-4 (3 steder), § 2-5 (4 steder), § 2-6 (3 steder), § 2-7 (3 steder), § 3-1 (5 steder), § 3-2 (4 steder), § 3-3 (2 steder), § 3-4 (1 sted), § 3-5 (2 steder), § 3-6 (1 sted), § 3-7 (3 steder), § 4-1 (1 sted), § 4-6 (4 steder), § 4-7 (4 steder), § 4-11 (1 sted), § 4-12 (1 sted), § 5-1 (4 steder), § 6-1 (3 steder), § 6-4 (1 sted), § 7-1 (1 sted), § 7-2 (2 steder) og § 7-3 (2 steder).

§ 2-1 første ledd skal lyde:

Søknad om gjeldsforhandling fremsettes for *namsfogden* for den kommunen der skyldneren bor. For flere *namsfogddistrikter* i samme politidistrikt kan Kongen fastsette at søknader om gjeldsforhandling skal fremsettes for en av *namsfogdene*. Skyldnere som ikke er bosatt i Norge, jf. § 1-4 fjerde ledd, og skyldnere med adressesperre i Folkeregisteret, jf. folkeregisterloven § 10-4, kan fremsette søknad for den *namsfogden* Kongen har utpekt.

19. I lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart gjøres følgende endringer:

§ 3-52 første ledd skal lyde:

Særskilt tvangssalg av reservedeler til et utenlandsk luftfartøy kan gjennomføres etter begjæring fra en utleggshaver selv om foranstående heftelser som hviler på både reservedelene og luftfartøyet, ikke får full dekning, når kjøpesummen er minst to tredeler av reservedelenes verdi som fastsatt av *namsfogden* og to rettsvitner med særlige forutsetninger for å ta del i verdsettelsen. *Namsfogden* kan til fordel for saksøkeren bestemme at de foranstående rettighetshavernes andel av kjøpesummen skal begrenses til to tredeler av kjøpesummen etter fradrag for omkostningene.

20. I lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten gjøres følgende endringer:

§ 95 første ledd første punktum skal lyde:

Arrest i skip kan bare besluttet dersom skipet befinner seg i eller ventes å komme til rettskretsen, eller *namsfogddistriktet* dersom *namsfogden* skal utpeke arrestgjenstanden.

21. I lov 4. august 1995 nr. 53 om politiet gjøres følgende endringer:

Uttrykket «politi- og lensmannsetaten» erstattes av uttrykket «*politiet*» følgende steder:

§ 1 første ledd annet punktum, § 18 første ledd første punktum, § 21 annet ledd første punktum, § 21 tredje ledd og § 24 b første ledd annet punktum.

§ 2 nr. 7 skal lyde:

7 utføre andre oppgaver som er fastsatt i lov eller som følger av sedvane, herunder oppgaver som i lov er lagt til *namsfogden*.

§ 8 første ledd innledningen skal lyde:

Politiet kan innbringe til *politistasjon* eller annet lokale som benyttes under polititjenesten

§ 16 annet ledd første punktum skal lyde:

Politidistriktene inndeles i *politistasjonsdistrikter*.

§ 17 skal lyde:

§ 17 *Namsfogden*

Politistasjonssjefen er *namsfogd* i sitt distrikt med mindre oppgaven som *namsfogd* ivaretas av et namsfogdkontor ledet av en *egen* namsfogd. *Distriktene* skal omfatte en eller flere hele kommuner. Kongen kan bestemme at en *politistasjonssjef* skal ivareta oppgaven som *namsfogd* for flere *politistasjonsdistrikter* i samme politidistrikt.

Namsfogd for Svalbard er sysselmesteren.

Kongen fastsetter hvilke *namsfogddistrikter* norsk kontinentalsokkel og norsk økonomisk sone hører til.

§ 29 tredje ledd skal lyde:

Departementet gir nærmere regler om i hvilken utstrekning *namsfogden* kan overlate sine oppgaver etter lov til sine underordnede.

22. I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 21-11 a niende ledd skal lyde:

Innkrevingssentralen for bidrag og tilbakebetalingskrav eller den Helsedirektoratet bestemmer, opptrer på vegne av staten ved tvangsforretning for *namsfogden* og annen rettslig inndriving og sikring av krav som skriver seg fra direktoratets forvaltning av kapittel 5 samt forhandlinger etter gjeldsordningsloven.

23. I lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler gjøres følgende endringer:

§ 4-7 femte ledd annet punktum skal lyde:

Blir ikke vitnemålet eller karakterutskriften tilbakelevert institusjonen i rett tid, kan denne kreve *namsfogdens* hjelp til tilbakelevering i samsvar med reglene i tvangsfullbyrdsloven kap. 13.

24. I lov 29. april 2005 nr. 20 om innkreving av underholdsbidrag mv. gjøres følgende endringer:

§ 7 første ledd annet punktum skal lyde:

Dette gjelder også når Innkrevingssentralen sender begjæring om utlegg til *namsfogden* etter § 16

§ 16 overskriften skal lyde:

Utleggsforretning *ved namsfogden*

§ 16 første ledd første punktum skal lyde:

Finner Innkrevingssentralen at forfalt bidrag bør søkes inndrevet ved forretning for utleggspant i tilfeller der den ikke selv kan holde forretningen, sender den begjæring om utlegg til *namsfogden*.

§ 31 første ledd skal lyde:

Innkrevingssentralen utøver statens partsstilling ved tvangsforretning for *namsfogden* og annen rettslig behandling i forbindelse med innkreving og sikring av krav som inndrives etter loven her.

25. I lov 3. juni 2005 nr. 37 om utdanningsstøtte gjøres følgende endringer:

§ 12 overskriften skal lyde:

Namsmyndighet

26. I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav gjøres følgende endringer:

§ 14-11 tredje ledd annet punktum skal lyde:

Skattekontoret kan be tollmyndighetene, *politi eller* annen offentlig myndighet om å gjennomføre avskiltingen.

27. I lov 17. juni 2005 nr. 90 om mekling og rettergang i sivile tvister gjøres følgende endringer:

§ 33-5 første ledd fjerde og femte punktum skal lyde:

Retten kan helt eller delvis overlate gjennomføringen til *namsfogden* i et hvilket som helst distrikt. Dersom retten overlater til *namsfogden* å bestemme formuesgodet, kan den bestemme hvilket formuesgode *namsfogden* fortrinnsvis skal søke etter.

§ 34-4 første ledd fjerde og femte punktum skal lyde:

Begjæring om gjennomføringstiltak som skal utføres av *namsfogden*, kan framsettes direkte for den *namsfogden* som utførelsen hører under. Framsettes begjæringen for retten, kan retten overlate til den *namsfogden* som utførelsen hører under, å utføre gjennomføringstiltak som krever at det holdes en forretning på annet sted enn rettens kontor.

28. I lov 16. juni 2006 nr. 20 om arbeids- og velferdsforvaltningen gjøres følgende endringer:

§ 9 annet ledd skal lyde:

Innkrevingssentralen for bidrag og tilbakebetalingskrav, eller det organet i etaten som direktoratet bestemmer, opptrer på vegne av staten ved tvangsforretning for *namsfogden* og annen rettslig inndrivning og sikring av krav som skriver seg fra etatens virksomhet, samt forhandlinger etter gjeldsordningsloven.

29. I lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her gjøres følgende endringer:

§ 21 a første ledd innledningen skal lyde:

Politiet kan holde tilbake en utlending eller innbringe vedkommende til *politistasjon eller* annet lokale som benyttes under polititjenesten når

30. I lov 11. januar 2013 nr. 3 om Statens innkrevingsentral gjøres følgende endringer:

§ 9 første ledd skal lyde:

Med mindre noe annet er bestemt, representerer Statens innkrevingsentral staten i saker for domstolene og *namsfogdene* vedrørende krav de innfordrer.

31. I lov 15. mars 2019 nr. 6 om verdipapirsentraler og verdipapiroppgjør mv. gjøres følgende endringer:

§ 8-3 første ledd nr. 3 første punktum skal lyde:

Tingretten og *namsfogden* har rett til å få opplyst hvilke registrerte finansielle instrumenter som tilhører en saksøkt, en skyldner eller en person som er fratatt rettslig handleevne, og om det er øvrige begrensede rettigheter i disse.

32. I lov 18. desember 2020 nr. 146 om finansavtaler gjøres følgende endringer:

§ 6-9 annet ledd annet punktum skal lyde:

Det samme gjelder hvis kredittkunden har innledet gjeldsforhandlinger, har søkt om gjeldsforhandling etter gjeldsordningsloven for *namsfogden* eller det er åpnet konkurs i kredittkundens bo.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. De enkelte bestemmelser kan settes i kraft til ulik tid.